

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg

Dato: 11. marts 2014
Enhed: Sundhedsjura og læ-
gemiddelpolitik
Sagsbeh.: SUMMSB
Sags nr.: 1401464
Dok nr.: 1409177

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg har den 6. marts 2014 stillet følgende spørgsmål nr. 548 (alm. del) til ministeren for sundhed og forebyggelse, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Mai Mercado (KF).

Spørgsmål nr. 548:

"Ifølge artiklen "læge-direktør forsøgte at skjule brøler i kræftbehandlinger", der blev bragt på bt.dk den 3. marts 2014, skrev en ledende overlæge på OUH til hospitalsdirektør, Henrik Villadsen, at man, efter at have gennemgået de ramte patienters journaler, ikke fandt, at overdoseringen "gennemgående" havde medført større bivirkninger eller dødsfald end ved en normal behandling, hvorfor det blev anbefalet ikke at informere patienterne. Kan ministeren i forlængelse heraf oplyse:

- Hvornår man er juridisk forpligtet til at oplyse patienter om en eventuel fejlmedicinering?
- Hvornår ministeren synes, at man er moralsk forpligtet til at oplyse patienter om sådanne ændrede forhold?
- Om ministeren synes, at de nuværende regler for oplysningspligt er rimelige?"

Svar:

Det følger af klage- og erstatningslovens § 23, at det påhviler enhver autoriseret sundhedsperson, som i sin virksomhed bliver bekendt med skader, som må antages at kunne give ret til erstatning, at informere skadelidte herom samt i fornødent omfang at bistå med anmeldelse til Patienterstatningen.

Informationspligten blev indført i den dagældende lov om patientforsikring pr. 1. januar 2004. Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, at informationen til de pågældende skadelidte vil skulle gives på grundlag af en konkret vurdering af behandlingsforløbet, hvor det konstateres, at der er sket en skade, der må antages at kunne give ret til erstatning efter loven. Informationspligten vil således ikke være opfyldt, hvis informationen gives forud for en given undersøgelse, behandling el. lign.

En eventuel overtrædelse af informationspligten vil kunne indbringes for Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn.

Der skal efter min opfattelse ikke meget til, før en sundhedsperson efter loven bliver forpligtet til at oplyse om og hjælpe med at anmeldte en skade til Patienterstatningen. For det er jo Patienterstatningen – og ikke sundhedspersonen – der er den rette myndighed til i sidste ende at tage stilling til, om der er sket en skade, og om den giver ret til erstatning.

Der er således i dette spørgsmål ikke langt mellem, hvad sundhedspersonen er juridisk forpligtet til efter loven, og hvad sundhedspersonen bør være moralsk forpligtet til.

Under alle omstændigheder er jeg af den klare opfattelse, at sundhedspersoner bør informere patienter og efterladte hver gang, der opstår den mindste mistanke om, at der er sket en fejl – og altså også i de tilfælde, hvor en sådan pligt måske ikke følger direkte af loven.

Med venlig hilsen

Nick Hækkerup / Mie Saabye